իւրեանց չար գործն չյանդիմանուի։

Սակայն նա դարձեալ ենթարկուած է նորա ազդեցութեան, զի ոճիր մի գործելէ յետոյ՝ իւր ճանապարհը որոյ մօտէն կանցնի, ակամայ խղճի խայթով պիտի տանջուի։

Մի կարծէք, ընթերցողք, թէ ձեզ վերացական բաներ կը խօսիմ. նոյն իսկ ժամանակաւ աւազակութեամբ պարապող անձերէ լսած եմ։ Հանգստարանները, որ օտար և վայրագ ազգի մի վերայ այդչափ կազդեն, այլ դու կարող ես գուշակել թէ Բագրեւանդայ հայն ինչեր կը յերիւրէ, քուրդն երբ—«այն ժամանակ երբ կանցնիմ Հայոց գամբարաններու մօտէն, կարծեմ թէ որոց մէջ հանգստացող մարդիկ կենդանի են և զիս կը նախատեն, ամօթ կը կարդան վերաս և անէծք կտան». հայն եւս բառեր չգտնէր նկարագրելու, կարճ կը վերջացնէ, «Հայոց օր թագաւորութեն կէր, Ալատաղն էր, էն գերեզմններ, էն վանքեր թագաւորութենի բան ին»։

Արդ եթէ դու հայ ես և ունիս հայ աւիւն, գիտես պատմութիւն, թուիր անցիր հին դարն. տես ուր ես ոտ դրած, ինչ սխրալի սուրբ գործեր կատարուած են այս վայրի մէջ և դու պիտի կարծես շուրջդ հայութիւն կը բուրէ, սակայն երբ աչքերդ շուրջդ դարձնես, հայութեան նշոյլն անգամ չպիտի գտնես, պիտի չգտնես մի հայ որ «Հայր մեր» ասէ գոնէ կարեւոր գերեզմաններէ միոյն վերայ [1]։

1. Կարգ մը գիւղերու՝ որպիսիք են, Կրագոլ, Կօլասօր, Կեառկեառ, Քօշք եւլն. գիւղօրէից մէջ դեռ 1840—50 Թուականներուն հայեր կային եւ 1880 Թուականին սովոյն անցած եմ Սոֆեան գիւղն, ուր տեսած եմ 15 տան չափ հայեր, իսկ այս օր որոնք եւս չկան։